

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Filii boni malorum parentum: mali bonorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Pontificatu succedebat. Num. 20. 28. IV. Pater moriens peculiariter Primogenito benedicebat. Cornelius hic.

§. III.

Filii imitentur bonos parentes.

Patrem habemus Abraham. Luc. 3. 8. Nemo confidat in prædecessoris iustitia, si sibi dominetur iniquitas. Proinde Joannes hanc præsumptionem interimit, ut filiis merita paterna subveniant: quoniam filii Abraham non computantur in semine; sed in fide, ac in imitatione morum, & directione virtutum. Simon Cass. l. 3. Quid proffit Cham? quid Ismael? quid Esau? quid Dina? quod patres carnales habuerint sanctos? Sicut enim per divinam iustitiam unius peccatum alterum non obligat; sic prædecessoris iustitia posteros à malis non liberat, nec ad beatitudinem salvat. Id. l. 8. cap. 12. Non prodest nobilitas generis; & paterna bonitas in filios non transfunditur; neque virtus, more hominum, aut arborum, propagatur: quoniam tantum caro de carne nascitur, non virtus originem habet ex carne; cuius solus DEUS potest esse largitor. Inaniter igitur Judæi de Abraham sibi gloriam vendicabant, quod de suis lumbis essent traducti continuatâ propagine. Id. l. 11. c. 39.

Non fidamus patrum virtutibus; sed, etiamsi celebrem habeas parentem, ne putes tibi illud ad salutem sufficere; aut ad honorem, & gloriam; nisi & moribus illi cognatus sis. S. Chrysof. in ep. ad Rom. l. 19.

§. IV.

Filii boni malorum parentum; mali bonorum parentum.

Ex pessimis parentibus optimi filii Abraham ex Thare. Gen. 11. 26. Jonathas ex Saule, 1. Reg. 13. 3. Ezechias ex Achaz 4. Reg. 16. 20. Josias ex Amon, 4. Reg. 21. Timotheus ex patre gentili, Act. 16. 1. Job ab Esau duxit originem. Mendoza 1. Reg. 8. annot. 30. ferm. 2.

Quis iustior Noë? & tamen filium habuit impudentem. Isaac quàm sanctus? & tamen ejus filius Esau nullam sanctitatem spiravit. Quis Moysè perfectior? & tamen filios habuit tam degeneres. Quis sanctior Samuele? & tamen pessimos filios habuit. S. Chrysof. hom. 9. in Matth. quid filios Samuelis necessitudo juvit parentis? cuius non fuerunt virtutis hæredes. Mendoza ib.

Acceperunt (filii Samuelis) munera. 1. Reg. 8. 3. Disce, non gloriandum in filiis: quia sæpe sunt degeneres. Sic Abraham genuit Ismaelem; Isaac Esau; Moysès Gersam; Heli Ophni, & Phinees; Samuel Joel, & Abia, impios; David Absolonem; Salomon Roboam; Ezechias Manasse; Josias Joakim.

Sicut filius non porrabit innocens iniquitatem patris Ezech. 18. 20. Sic nec filium reprobum decet de patris actibus gloriari. Petrus Bles. ep. 3. ad quandam nobilem.

§. V.

Filii ament, observent suos parentes, ac juvent.

Isaac non duxit uxorem vivente matre: ne uxoris dilectio dilectionem matris superaret. V. Beda in c. 2. Ex. Gen. 24. 67.

Cavet DEus Ex. 21. 17. ne quis patri, vel matri maledicat. Imò peccati hujus reum eidem pœnæ subdit; ac eum, qui DEO maledicit. Levit. 24. 16.

In omni opere, & sermone, & omni patientiâ, honora patrem tuum. Eccli. 3. 9. Non satis est, verbò, & exteriori cultu, parentes revereri; sed etiam facultatibus adjuvare. Et omni patientiâ, ob illius ætatis morositatem, vel ingeniorum diversitatem, vel ob præceptorum rigorem. Pinna in Eccl. Ethol. 37.

Vidit alios duos fratres. Matth. 4. 21. Sæpius Christus D. hos duos fratres vidit; cur tunc primum vocat? S. Chrysof. hom. 14. in Matth. causam refert ad ea verba, cum Zebedæo patre eorum: quia unâ cum patre reficiebant retia, cum juvabant, senectam solabantur, iussis obediebant. Ob hanc pietatem digni fuerunt, ut in Christi societatem vocarentur. Id. Ethol. 36.

Nondum venit hora mea. Joan. 2. 4. Sanè nondum erat tempus, ut Christus miraculis initium daret; sed maternæ preces tempus mutarunt. S. Chrysof. hom. 21. in Joan. cur, cum nondum horam suam venisse dixerit, implevit tamen matris voluntatem? propterea, ut matri honorem exhiberet; nevé genitricem tam multis præsentibus pudore afficeret. Id. ib.

Exempla filialis amoris.

Cum Æthna in urbes, & agros, effudisset incendium, duo juvenes humeris suis parentes illæsi ab ignibus exportarunt. Solinus in Annotat. c. 5.

S. Cuthmannus Conf. Anglus patre mortuò matrem ægram, & pauperem, mendicans circumvexit. Bolland. 8. Febr.

Nobili viduæ Japonicæ, sed pauperrimæ, tres filii erant: quibus dolentibus desse media matrem alendi, pia hæc placuit excogitatio. Ingens auri pondus rex promiserat sistenti ante judicem aliquem furem. Concordant igitur, ut eorum unus, tanquam de furto convictus, à duobus deferatur; sicque aurum capiant, quò matrem alant. Prævaluit junior, mortique offertur, ad judicem sistitur, datur illis præmium. At pietate commoti delatores lacrymantes pretium accipiunt. Quò regi nuntiatio; mittitur, qui eos sequatur, & causam fletus cautè inquiret. Excipiuntur à matre cum ejulatibus omnes pariter lacrymantur miseriam sortem, suamque in fratrem levitiam. Explicatur negotium regi; qui & vinculum solvere; & fratres, matremque ingentibus donis jussit cumulare. Alvarez Jos. III. illustr. 248.